

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Peccatorum circumstantias esse experimendas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

Peccatorum circumstantias esse exprimendas.

CIRCA eadem præcepta sunt etiam inuestigandæ circumstantiæ peccatorum: eò quòd sit necesse, omnes illas in Confessione exprimere, quæ mutant speciem, aut eam notabiliter aggrauant. Hæ autem communiter reducuntur ad septem.

S. Tho. 1. 2

q. 7. a. 3.

1.

Persona.

Complex.

PRI^{MA} est circumstantia **PERSONÆ** peccantis, propter quam expedit, initio confessionis explicare penitentem vitæ suæ statum, nisi Confessarius prius id sciret: dicendo verbi gratia, se esse Sacerdotem, aut Religiosum, aut Prælatum; aut si peccatum admisit post acceptum à Deo infigne aliquod beneficium, ob magnam, quam tunc prodit, ingratitude. Circumstantia quoque complicitis est aperienda: nam in materia sensualitatis & iniuriæ multum hinc excrescit grauitas culpæ: non est tamen exprimendum eius nomen, si ex hoc eius culpa aperitur, & potest à Confessario cognosci.

2.

Quantitas.

SECUN^{DA} circumstantia est **QUANTITAS**, siue damnarum corporis, aut spiritus proximo subsecutum: exprimendo scilicet quòd furto sustulerit centum, aut mille, aut artificij instrumentum, quo vitam ille suam sustentabat; aut si aliorum scandalum inde est ortum.

3.

Modus.

TERTIA circumstantia est **MODUS**, quoad intensiorem scilicet vim, aut vehementiam, qua peccatum ipsum perpetratur: nam in materia odij & rancoris in proximum solet hic modus indicium esse & causa grauissimarum turbationum.

4.

Tempus.

QUARTA circumstantia est **TEMPORIS**, diei scilicet, in quo patratum peccatum: quia est præcipua solennitatis, & DURATIONIS ipsius culpæ: nam si ea est longa, malitiæ augmentum, & multiplicationem peccatorum afferre solet: & si proueniat ex antiqua & inueterata iam consuetudine, defectum indicat propositi emendationis.

5.

Locus.

QUINTA circumstantia est **LOCI SACRI**, cum est specialis in eum irreuerentia, aut si fiat coram Sacratissimo Sacramento; aut cum fit Sacrum.

6.

Finitis.

SEXTA est circumstantia **FINIS**, siue causæ, cur fiat peccatum quæ ex intentione adiungitur operi: grauior enim est culpa, si murmures de proximo, ut vindictam sumas; quam, si familiaris colloquij causa.

7.

Auxilia.

SEPTIMA denique circumstantia est **AUXILIORVM**, quæ ad peccati executionem adhibentur: maxime si alij ad peccandum incitentur; aut ij vocentur in auxilium, qui ratione officij, aut muneris sui impedire illud deberent.

DENIQUE quemadmodum Christus D. N. vult legem suam ita integrè seruari,

seruari, vt nec iota vnum, aut vnus apex præteratur; hoc est ita omnia præcepta seruari, vt neque eorum minimum per *iota* significatū, nec exigua circumstantia significata per *apicem*, negligatur: ita maximè est operæ pretium confiteri quicquid delictum est: nec iota, nec apice prætermisissis, sed expressis, omnibus *speciebus* peccatorum, quas in ipsis præceptis indicauimus, & integro eorum *numero* in singulis speciebus & *circumstantiis* omnibus, quæ illa comitantur: ita vt quisque faciat quod MORALITER poterit, ad omnia in memoriam reuocanda. DEVS enim nunquam obligat ad impossibile, nec vult homines anxijis scrupulis irretire, neque enim confessionem instituit ad animas intricandas, sed ad extricandas, & expediendas.

Accurate sed mortaliter confitendum.

NOTA.

CAPVT VII.

DVPLEX CONFESSIO, PARTICVLARIS, ET totius vitæ Generalis: quibus temporibus vtraque facienda: & monita quadam, vt rectè illæ fiant.

Vm diuinum de vita nostra iudicium esse nobis debeat exemplar eius, quod nos facere debemus: opere pretium erit considerare: quemadmodum duplex est extremum Dei iudicium, alterum *particulare* in fine vitæ vniuscuiusque, in quo vltima definitiua, & irreuocabilis sententia fertur, alterum vniuersale in fine mundi: vt, quæ prius prolata erat sententia: ratificetur & confirmetur. Ita esse duplicem Confessionem in iudicio sacramentali, alteram, omnium peccatorum, quæ prius non erant confessæ: in qua prima sententia profertur irreuocabilis, quemadmodum supra est dictum: alteram generalem omnium etiam peccatorum totius antea vitæ, licet iam antea essent confessæ: vt prima sententia, quæ de ijs fuit prolata, ratificetur magis & confirmetur. Sed hæc Confessio nunquam est sub præcepto. nam Christus ipse Dominus eiusque Ecclesia nunquã obligat ad Confessionem peccatorum nisi semel, exceptis tamen tribus casibus. *Primus* est, quando in particulari Confessione aliquod mortale peccatum non fuit manifestatum, præ pudore aut ignorantia affectata, aut ob neglectū Conscientiæ examen, cum certo periculo quod propterea Confessio non esset futura integra. *Secundus* est, quando particularis Confessio facta fuit absque vero dolore, & firmo proposito ea deferendi; aut si iussisset Confessarius restituere bona, aut honorè, quæ abstulit; aut deferere occasionè peccandi, ad quod tenebatur: & quamuis dixerit se id facturū: non tamen habuit verū propositum exe-

Duplex iudicium.

I. Generalis Confessio quando fit sub præcepto.

2.

Tom. 1.

Tt

quendi.